

TÜRKİYE DEMİR YATAKLARI JEOLJİSİ MADENCİLİĞİ VE MEVCUT SORUNLARI SEMPOZYUMUNUN ARDINDAN

İsmet CENGİZ

Jeoloji Müh. Odası Başkanı

Ülkemizde madencilik sektöründe son bir yılda inanılmaz şeyler oluyor. Önce Maden Yasası değiştirildi. Bergama'da yalnız ülke topraklarını değil hukuku da kirleten şirket yasadışı varlığını sürdürüyor. Ülkenin tek alüminyum tesisi yok pahasına satılıyor. Demir çelik sektörümüzün göz bebeği ERDEMİR satılmak üzere sırasını bekliyor. İşte tam bu konjunktürde İstanbul'da JMO ve MMO İstanbul şubelerimiz "Türkiye Demir Yatakları Jeolojisi Madenciliği ve Mevcut Sorunları" konulu sempozyumu, yani son günlerin en güncel konusunu, meslek alanlarımızdan bakışla ayrıntılı olarak irdelemek ve toplumsal boyutlarına, yansımalarına dikkat çekmek için İstanbul'da masaya yatırıyor.

Bu etkinliğin birkaç olumlu yönüne değinmek istiyorum. Her şeyden evvel bu sempozyum, demir çelik sektörünün kalbi ERDEMİR'in özelleştirilmesinin gündemde olduğu ve tüm toplumca tartışıldığı bir momentte yapıldı. Gerek iktidarın gerekse medyanın bu özelleştirmenin hayırlı(!) sonuçlarından bahsettiği, "kamuya yük ve hantal bir kurum" söylemlerinin dilimize pelesenk olduğu bir dönemdir sempozyumun yapıldığı. Ancak bu sefer söylemler yankı bulmuyor, egemenlerin ezberi bozuluyordu. SEKA'da başlayan yurtsever tavır Seydişehir'le devam etmiş, ERDEMİR'le tüm toplumu kucaklamıştır. Artık kamu malları ser-

mayeye kolaylıkla peşkeş çekilemiyor, toplumun herkesimi uygulanan ekonomik politikarlardan hoşnutsuzluğunu dile getiriyordu. Seydişehir alanlara iniyor, fabrikasını terk etmiyor, sendikalar tepki veriyor. Meslek odaları da kendi alanlarından bu yağmayı irdeleyerek toplumu aydınlatma

görevini yapıyor. İşte bu etkinlik tamda biraz önce değinilen meslek odalarının "bilimi ve teknolojiyi toplumla buluşturma" mücadelesi anlayışına denk düşüyordu. Sempozyum sonuç bildirgesinde yer alan ve odalarımızca dikkat çekilen temel sorun, dışa bağımlı politikaların bugüne yansımaları olup, bu politikaların devam ettiğini göstermektedir. 3 gün süren etkinliğe katılanlar, meslektaşımız Selahattin YILDIRIM'ın ifadesiyle "demir dostları yada demir sevdalıları" sanayinin ana sektörü olan demirin ülke için ne anlama geldiğini bizlere bilimsel ve teknik sunumlarıyla anlattılar. Panelde yer alan uzmanlar aramadan işletmeye sorunları aktarırken ulusal madencilik politikalarımızın nasıl olması gerektiğini vurguladılar. Sempozyum açılışında "Demirde İz bırakanlar" ödül töreni klasik bir ritüel değil, ahde vefanın, emeğe saygının naif bir ifadesiydi. Halis DOĞAN, Nurettin YILDIZELİ, Aydın ÇELEBİ ve merhum Cengiz KOŞAL'a verilen ödüller güzel ülkemizin güzel dağlarında bir ömür çürüten tüm meslektaşlarımızın adına verilmiştir. Divriği'de, Tavas'ta, Cürek'te,

Hasançelebi'de, toroslarda yada başka bir yurt köşesinde ayak basmadık yer bırakmayanlar adınadır ödülleri. Ali YILDIRIM'adır, Hüseyin ÖZCAN'adır, Osman ADIGÜZEL'e, Oktay İŞBAŞARIR'a, Metin CİĞNİOĞLU'na, Bekir KATIPOĞLU'na, Bülent BAYBURTOĞLU'na, Cevat BİÇEN'e, Ali ÇOBAN'a, Tahsin ÖZER'e, Kemal YÜMLÜ'ye, Ali Ekber KUŞÇU'ya, Rıza CENGİZ'e, Hüseyin ERSOY'a, Osman TAŞAN'a, Murat ÖZTÜRK'e, Vedat OYGÜR'e, Selahattin YILDIRIM'a, Halil TÜRKMEN'e, Kemal ÖZTÜRK'e, Keveker BULUR'a, Mehmet KURT'a, Yusuf TAMER'e, Ayhan BAHÇECİ'ye, Cabbar DAĞLIOĞLU'na ve daha nicelerinedir bu ödül.

Ödülleri alanlar emekli olsalar da hala bir manyetit mostrasının başında cevhere ilişkin ateşli tartışmaları yapar gibi heyecanlı ve ilk başladıkları yıllar gibi dinamiktiler. Nurettin YILDIZELİ'nin duygulu konuşması her şeyi açıklar gibidir. Bu ödül töreni için başta İstanbul şubemiz olmak üzere yürütme kurulunu kutlamak gerekir.

Sempozyumun bize öğrettiği bir sonuç da erozyona uğradığı düşünülen TMMOB içinde odalar arası ortak iş yapma kültürünün son dönemdeki, en

güzel örneklerinden birisi olmasıdır Bu anlamda önümüzdeki süreçte kamu yararı doğrultusunda birlikte üretme davranışının geliştirilerek sürdürülmesi anlamlı olacaktır. Son yıllarda Jeoloji ve Maden Mühendisleri Odaları tarafından İstanbul özelinde gelişen bu kültürün Ankara'da filiz vermesi meslek-

taşlarımız arasında da dayanışmayı artıracaktır.

Sempozyumdaki gözlemlerden biri de katılım boyutu ve sempozyuma ilgi ile ilgili. Sempozyuma sınırlı sayıda katılım olmasına karşın 3 gün boyunca eksilmeyen bir ilgi gözlenmiştir. Özellikle şube başkanlarımız Yıldırım GÜNGÖR, Ekrem YÜCE ve sempozyum sekreteri Nurullah HANILÇI inanılmaz bir özveri gösterdiler. Hüseyin ÖZTÜRK hocamız ülke demircilerini

bir araya getirmeye çalışan bir matriksti sanki. Sevgili hocamız Osman YILMAZ ve Ali KAHRİMAN sempozyum eş başkanları olarak meslek odaları ile iletişimin birlikteliğinin önemini bizlere gösterdiler. İstanbul Üniversitesi'nin tarihsel dokusunun estetik kaygılarımızı uyanıtıran binasında yapılan sempozyum ülke demir madenciliği için tarihi bir sonuç bildirgesi ile sonlandı, ancak katılımcıların içinde umudu tekrar yeşertti.

Başta İstanbul şubemiz olmak üzere tüm emeği geçenleri kutluyoruz.

